

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 9. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság — Maďarská republika) — VB Pénzügyi Lízing Zrt. v. Ferenc Schneider

(Věc C-137/08) ⁽¹⁾

(„Směrnice 93/13/EHS — Zneužívající klauzule ve spotřebitelských smlouvách — Kritéria posouzení — Přezkum zneužívajícího charakteru klauzule o soudní příslušnosti vnitrostátním soudem z úřední povinnosti — Článek 23 statutu Soudního dvora“)

(2011/C 13/02)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: VB Pénzügyi Lízing Zrt.

Žalovaný: Ferenc Schneider

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság — Výklad čl. 23 prvního pododstavce Protokolu o statutu Soudního dvora a směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288) — Klauzule zakládající příslušnost soudu nacházejícího se blíže sídla poskytovatele služeb než bydliště spotřebitele — Pravomoc vnitrostátního soudu zkoumat z moci úřední zneužívající charakter klauzule zakládající příslušnost soudu v rámci ověření své vlastní příslušnosti — Kritéria posouzení zneužívajícího charakteru klauzule

Výrok

1) Článek 23 první pododstavec statutu Soudního dvora Evropské unie nebrání ustanovení vnitrostátního práva, které stanoví, že soud, který podává žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, infor-

muje současně o této skutečnosti z úřední povinnosti ministra spravedlnosti dotyčného členského státu.

2) Článek 267 SFEU je třeba vykládat v tom smyslu, že výklad pojmu „zneužívající klauzule“, uvedeného v čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách a v příloze této směrnice, jakož i stanovení kritérií, která vnitrostátní soud musí použít při přezkumu smluvní klauzule s ohledem na ustanovení této směrnice, spadají do pravomoci Soudního dvora Evropské unie, přičemž je věcí vnitrostátního soudu, aby s přihlédnutím k uvedeným kritériím rozhodl o konkrétní kvalifikaci předmětné smluvní klauzule v závislosti na okolnostech daného případu.

3) Vnitrostátní soud musí přijmout z úřední povinnosti přezkumná opatření za účelem zjištění, zda klauzule o výlučné místní příslušnosti soudu uvedená ve smlouvě, která je předmětem sporu, jenž mu byl předložen, a která byla uzavřena mezi prodávajícím nebo poskytovatelem na jedné straně a spotřebitelem na straně druhé, spadá do působnosti směrnice 93/13, a pokud ano, posoudit z úřední povinnosti možný zneužívající charakter takové klauzule.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 183, 19.7.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 18. listopadu 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-458/08) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 49 ES — Stavební odvětví — Požadavek povolení pro výkon činnosti v tomto odvětví — Odůvodnění“)

(2011/C 13/03)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Traversa a P. Guerra e Andrade, zmocněnci)